

Cetatea Cavalerilor

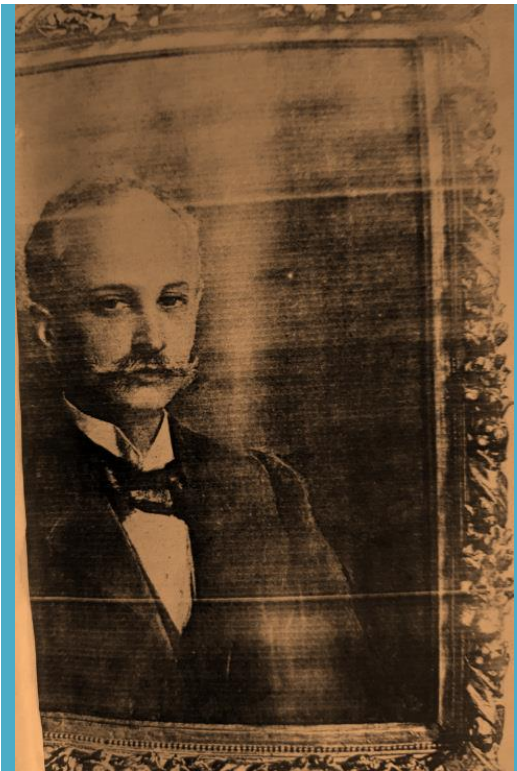
Fondator: Col. r. Dr. Constantin MOȘINCAT
 Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Clio
 Editura Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 - ISSN-L 2734 - 6889

VASILE LASCĂR – MINISTRU FĂRĂ DE CORESPONDENT ÎN ACTUALITATE

Gl-It. Dr. Grigore STAMATE

1. VASILE LASCĂR – URMAȘ DE MARE DREGĂTOR URDĂREAN

Cu cât trece vremea, cu cât patimile vor omorâ mai tare, cu atât activitatea și energia lui Vasile Lascăr vor găsi mai mulți adminratori. Sunt sigur că va veni timpul când alții vor recunoaște, ceea ce mie, prietenul său, îmi este greu să spun: că Vasile Lascăr a fost cel mai genial bărbat de stat roman. (foto din volum)

În urmă cu aproape două secole, la începutul lunii noiembrie 1852 (1853¹) s-a născut Vasile Lazăr. Cercetătorii nefiind în deplin consens în privința datei și a locului de naștere: unii afirmă, că la 3 noiembrie 1852, în Telești, Gorj²; alții că la 3 noiembrie 1852, în Șomănești³, alții la 3 noiembrie 1853^{4/5}, tot în Șomănești, Gorj, alții la 7 noiembrie 1852⁶, în aceeași localitate, iar după alții chiar în orașul Târgu Jiu⁷). O bulversare de date, care nu impietează hotărâtor asupra scurtei vieți a uneia dintre marile personalități politice ale celei de a doua jumătăți a secolului XIX și începutul secolului XX.

Din cercetările noastre, viitorul parlamentar și ministru de Interne, Vasile Lascăr, s-a născut la începutul lunii noiembrie pe data de 3 și a fost înscris în acte pe 7 noiembrie 1852 (în privința anului 1853, credem că este o regretabilă eroare). Iar, în privința locului de naștere, la moșia părinților săi din Șomănești, zestre a mamei sale, dinspre renumitul neam Urdăreanu, ale căror moșii, cândva, aveau o întindere considerabilă.⁸

Vasile Lascăr a fost mezinul jupânesei Raluca Urdăreanu și al serdarului (boier mijlociu, comandant de oaste călare) Manolache (Emanoil) Lascăr, fiind ultimul dintre cei patru copii ai familiei, după Anica, Constantin și Alexandru. Învățătorul său din clasele primare Constantin Stanciovici-Brănișteanu⁹ îl descria ca pe „un băiat cuminte, slăbuț, de statură mijlocie, cu o privire ce trăda inteligență”. Inteligență, care nu se va dezminți nici peste ani.

Deși, sursele istorice nu sunt suficient de relevante în privința originii tatălui său, știm că Manolache Lascăr – aflat la a

¹ Ibidem.

² Apud Biblioteca județeană Christian Tell Gorj, *Vasile Lascăr*, articol accesat în 9 septembrie 2013.

³ Cristian Grecoiu, *Târgu Jiu în vremea primarului Vasile Lascăr (1879-1883)*, articol în *Vertical* din 27 august 2015.

⁴ Wikipedia, Enciclopedie liberă, articol accesat în 9 septembrie 2023.

⁵ Tiberiu Moldovan, *Vasile Lascăr și lupta sa pentru modernizarea structurilor polițienești*, articol în *R3Media* din 6 aprilie 2023.

⁶ Florin Șinca, *Vasile Lascăr – părintele Poliției Române Moderne*, articol în *Historia*, pagina *Biografii*, articol accesat în 9 septembrie 2023.

⁷ Ibidem.

⁸ Grigore Stamate, *Urdari – străveche comunitatea dregătorească*, Ed. Total Publishing, București, 2023.

⁹ Constantin Stancovici-Brănișteanu – renumit profesor pașoptist din Tg. Jiu.

doua căsătorie, după decesul primei soții din neamul boieresc al Bălăcenilor, din același județ Gorj – își avea sorginte în nobilimea franceză¹⁰ a regelui Ludovic al XVI-lea, din care o parte a fost nevoită să ia calea bejeniei, după Revoluția de la 1789.

Manolache Lascăr era un distins poliglot, care vorbea fluent limba franceză – în spiritul căreia și-a instruit întreaga familie – dar și destule graiuri orientale (în considerarea cărora unii experți au afirmat că ar fi avut origini în Levant). Un intelectual erudit, cu studii juridice, în virtutea cărora a devenit un bun avocat și președinte de tribunal în orașul Târgu Jiu.

Din nefericire s-a stins din viață timpuriu, pe când Vasile abia împlinise 10 ani.

Despre mama sa, informațiile sunt îndestulătoare, în sensul că Raluca era fiică slugerului (dregător însărcinat cu aprovizionarea Curții domnești și a armatei) Dumitru Urdăreanu – dintr-un străvechi neam de mari dregători, cu încrengături de rudenie tocmai la marele postelnic (cel mai apropiat mare dregător al domnitorului) și mare vistier (mare dregător care avea sarcina străngerii dărilor din țară, evidența surselor de câștig și de cheltuielă etc.) Stoica Rioșeanu și la postelnicul (boier ajutor al marelui postelnic în plan teritorial) Balaci Urdăreanu, fratele acestuia, ca și la urmașii lor, în fruntea cărora s-a situat marele paharnic (mare dregător, care grijea de băuturile domnului, de pivnițele și viile domnești etc.) Barbu Urdăreanu. Nimeni altul decât ginerele domnitorului Șerban Cantacuzino și cumnat al lui Dimitrie Cantemir.

Slugerul Dumitru Urdăreanu era fiul postelnicului Barbu II Urdăreanu.¹¹

Vasile Lascăr a fost verișor primar cu jupânița Maria Urdăreanu, unica fiică a boierului Ghițe Urdăreanu și mama eminentului diplomat Nicolae Titulescu, la rândul-i, tot nepot de urdărean¹². O interesantă încrengătură de rudenie între mari dregători și dregători, slujitori loiali ai domnitorului și ai Țării. În majoritate lor membrii activi ai Sfatului domnesc, din urmaș în urmaș, de câteva secole.

Peste ani – odată cu însărcinările sale oficiale – nepotul de urdărean, Vasile Lascăr „se va preocupa de moșiile părințești (între care, categoric, și cea din Urdari – n.n.), casele familiei fiind pe malul Jiului”¹³.

2. VASILE LASCĂR – MINISTRUL POTRIVIT LA LOCUL POTRIVIT

Vasile Lascăr a urmat cursurile școlii elementare la Tg. Jiu, iar pe cele liceale la Craiova. După care, în anul 1872 a plecat în străinătate, la Paris, unde și-a definitivat studiile de drept, de filozofie și de contabilitate. Iar, în anul 1877 a revenit în țară și imediat s-a înscris în poliție, ca voluntar (deja începuse Războiul de Independență). La vârsta de 25 de ani practica avocatura în cadrul baroului Târgu-Jiu. Anul următor a fost ales consilier județean, din partea PNL, iar la următoarele alegeri a candidat și a fost ales primar al orașului Tg. Jiu. Funcție în care s-a distins prin stăruința de a înlătura corupția, însuși refuzând orice plocon din partea micilor proprietari. Lui i se datorează expresia potrivit căreia primarul trebuie „să facă trebile locuitorilor și ale statului, iar nu pe ale cluburilor politice”. Era un edil extrem de corect, distingându-se prin modestie și împotrivire fermă față de fiefurile locale, indiferent de natura politică a cestora. A fost un model de conduită morală și atitudine exemplară împotriva oricărui fenomen antisocial.

În 1896, a candidat și a fost ales în Parlamentul României, demnitate pe care a deținut-o în mai toate legislaturile liberare ale vremii sale. Timp, în care, pentru merite deosebite, a fost și numit ministru de interne în guvernele liberalilor Petre S. Aurelian și Dimitrie A. Sturza, Funcție importantă, pe care a deținut-o în perioadele 21 noiembrie 1896 - 26 martie 1897 și 21 noiembrie 1902 - 13 decembrie 1904. Între 13 martie 1897 - 26 martie 1897 a îndeplinit și funcția de ministru al Finanțelor. Dominante, în tot timp, i-au fost cinstea, onestitatea și conduita ireproșabilă. În funcțiile din subordine a militat pentru încadrarea celor merituoși, pe bază de examen, fiind un adversar redutabil al mediocrității și al favoritismelor de orice fel.

Vasile Lascăr a trăit relativ puțin, decedând în anul 1907, la vârsta de 55 de ani, dar în cei 30 de activitate s-a afirmat ca un profesionist de mare clasă și ca un politician de reală probitate, care a făcut cinste nu numai liberalilor, dar și întreg parlamentului și guvernului României.

¹⁰ Apud M.Theodorian-Carada, Vasile Lascăr (1852-1907), București, 1914.

¹¹ Grigore Stamate, *Urdari – străveche comunitate dregătorească*, loc. cit., pp. 58-59.

¹² *Ibidem*, pp.107-109.

¹³ Florin Șinca, *Vasile Lascăr - părintele Poliției Române moderne*, RCR Editorial, București, 2017, p.131.

„Această frumoasă inteligență, pusă în serviciul unor înalte aspirațiuni, s-a stins deodată, tocmai atunci când ajunsese la maturitatea și autoritatea care înlesnește realizarea ideilor coapte prin cugetare și experiență”, avea să evidențieze peste ani Emil Costinescu, la rândul său, ministru al Finanțelor și fost primar al Capitalei (în anul 1901).

2. VASILE LASCĂR – ARTIZAN AL ADMINISTRAȚIEI MODERNE ÎN ROMÂNIA

„Voiesc să fac din administrație o a doua magistratură”¹⁴ – aceasta a fost deviză sub care Vasile Lascăr a condus Internele din România, recunoscută și confirmată de contemporanii săi. Așa cum, de fapt, este înscris acest deziderat până și pe soclul care-i susține statuia de la capătul mormântului său din Cimitirul Bellu.

Pornind de la realitatea că „amestecul administrației în politică este o calamitate”, Vasile Lascăr afirma cu tărie următoarele: „Eu cred că administrația trebuie să fie a țării, iar nu a partidelor politice, nu înțeleg, că atunci când se schimbă un guvern, guvernul cel nou să dea afară funcționarii administrativi și să-i înlocuiască cu clientela sa politică, cu care a luptat contra guvernului cât timp a stat în opoziție, iar guvernul care a căzut să treacă în opoziție cu funcționarii administrativi și să lupte cu ei ca niște soldați până va redobânda puterea”.¹⁵ Mai mult decât orice, necruțătorul și incoruptibilul Vasile Lascăr: „Dorea să asimileze funcționarii polițienești cu magistrații”.¹⁶

În data de 17 februarie 1887, vorbind în parlament despre poliția comunală, Vasile Lascăr, arăta că în țară „siguranța publică lasă mult de dorit” și evidenția că în comunele rurale „nu există nici polițai nici comisar de poliție și primarul face și poliția comunei și poliția statului”.

În realitate, potrivit lui Vasile Lascăr: poliția comunală era alcătuită din „cuiburi în care s-au adăpostit toți bătăușii”. Fapt de neacceptat, față de care se angaja cu o extremă duritate: „Reînnoiesc aproape tot personalul polițienesc. Mătur cu mătura cea mare”. Și, în mare parte, a reușit să instaureze ordinea și disciplina, laolaltă cu siguranța publică, la mai toate nivelurile.

„Vasile Lascăr – scria Nicolae Iorga – a fost chemat să conducă departamentul cel mai primejdios și mai gingaș (...). A fost un foarte bun ministru de Interne, aspru cu funcționarii care nu-și făceau datoria. Fără brutalitate și fanfaronadă, a știut cum să fie tare. Fără șiretenie și mici meșteșuguri, s-a priceput să fie amabil cu toți”.¹⁷

După el, aplicate cu strășnicie, legile puteau îndrepta moravurile. Primarilor le impunea „să facă trebile locuitorilor și ale statului, iar nu pe ale cluburilor politice”, pentru că: „În marele și inteligentul lui patriotism simțea cum scăderile de ordin moral sunt o piedică la dezvoltarea normală a statului”.¹⁸ Atâtea și-atâtea similitudini cu ceea ce se întâmplă astăzi în România, sub privirile îngăduitoare ale politicianilor noștri, de parcă n-am fi evoluat cu nimic.

În vederea simplificării organizării la nivel local și pentru buna desfășurare a vieții publice, ministrul Vasile Lascăr promovează un proiect de lege vizând organizarea comunală, prin care se preconiza ca o comună să nu aibă mai puțin de 300 de contribuabili și un venit mai mic de 8000 de lei. Astfel, numărul comunelor se putea reduce aproape la jumătate, ceea ce ar fi adus economii serioase la bugetul statului. El considera că prin legea comunală din 1864 s-a făcut o mare greșală, când s-a desființat organizarea ce existase, până atunci, în fiecare sat.

Din nefericire, un expert în aprofundarea vieții și activității fostului ministru de interne, în persoana cercetătorului scriitor militar Florin Șinca – contemporan nouă – afirmă cu just temei că: „Astăzi, constatăm că dezideratele lui Vasile Lascăr au rămas neîndeplinite. Administrația n-a fost scoasă de sub influență politică, iar reforma Poliției, începută în 1903, nu s-a finalizat nici după o sută de ani”¹⁹. Rămâne de latitudinea celor în drept să accepte sau să infirme o asemenea apreciere, pe care noi – ca buni cunoscători ai sistemului – o împărtășim pe deplin.

4. VASILE LASCĂR – ÎNTEMEIATORUL POLIȚIEI ROMÂNE MODERNE

În perioada cât a fost ministru de interne, Vasile Lascăr „Având cunoștințe despre serviciile polițienești franceze, austriece și belgiene, beneficiind și de sprijinul primului-ministru Ion I. C. Brătianu, și

¹⁴ Inscripție pe soclul mormântului lui Vasile Lascăr din cimitirul Bellu.

¹⁵ Cristian Grecoiu, *Tîrgu Jiu în vremea primarului Vasile Lascăr (1879-1883)*, loc. cit.

¹⁶ Florin Șinca, loc. cit.

¹⁷ C. Gheorghe, M. Șerbu, *Miniștrii de Interne 1862-2007*, Edit. MIRA, București, 2007, p. 131.

¹⁸ M. Theodorian-Carada, *Vasile Lascăr (1852-1907)*, București, 1914, p. 32.

¹⁹ Florian Șinca, *Vasile Lascăr, părintele Poliției Române moderne*, articol în *Historia*, accesat în 8 sept. 2023.

remarcând concesiile făcute până atunci ideii de reformă în Poliție, el (Vasile Lascăr – n.n.) a conceput după principii moderne o lege destinată acestui important corp profesional²⁰. Astfel, după ce s-a dumirit asupra neajunsurilor din cadrul ministerului pe care îl conducea, Vasile Lascăr a întocmit proiectul primei legi organice a Poliției Române, pe care, personal, l-a conceput potrivit organizării moderne a polițiilor din Franța, Germania, Belgia și Austria, folosind elementele concrete de drept comparat. Și, tot el l-a susținut în Parlament în 25 ianuarie 1903, ca după parcurgerea procedurilor corespunzătoare, în data de 1 aprilie 1903, proiectul să fi fost adoptat sub denumirea de „*Legea pentru organizarea Poliției Generale a Statului*”, în care era înscris, pentru întâia oară, „*principiul stabilității organelor polițienești și scoaterea lor în afara luptelor politice*”. În susținerea proiectului de lege, Vasile Lascăr spunea că este imperios necesar: „*Să facem toate sacrificiile pentru a scoate Poliția din luptele politice, oricât de mari ar fi ele; trebuie să facem ca Poliția să fie în adevăr pavăza ordinii și a siguranței statului*”²¹.

4

Tot lui Vasile Lascăr i se datorează și faptul că, începând cu 1 martie 1904, odată cu intrarea în vigoare a *Regulamentului pentru funcționarea unei autorități disciplinare și pentru ținerea examenului de aptitudini și capacitate*, s-a recunoscut inamovibilitatea polițiștilor atestați că au reușit la examenul de capacitate. Prin aceeași lege se dispunea înființarea unei școli speciale de poliție., chiar dacă realizarea practică avea să tergiverseze încă mulți ani.

Odată cu întărirea autorității polițienești și ocrotirea polițiștilor aflați în exercițiul misiunii, Vasile Lascăr a constatat următoarele: personalul superior polițienesc era exagerat de numeros în comparație cu cel al sergenților din operativ, respectiv a polițiștilor din stradă, care era foarte mic; de-a lungul frontierelor României patrula un număr redus de străjeri; pe ansamblu, personalul polițienesc și cadrele ministerului erau „*plătiți mizerabil*”, sens în care își propunea să corecteze grabnic asemenea aspecte, hotărâtoare în asigurarea ordinii publice și siguranței naționale. Din nefericire, timpul și oamenii n-au fost prea îngăduitori cu soarta acestuia.

Iată de ce, nu întâmplător, la împlinirea a 20 de ani de la trecerea sa la cele veșnice, marele politician Gheorghe Tătărescu – la acea vreme subsecretar de stat la Interne – în prezența lui Octavian Goga, ministru de interne, ținea să precizeze următoarele : „*Cu drept cuvânt, Vasile Lascăr este revendicat ca cel dintâi dezrobitor al funcționarilor administrativi și era firesc ca gândul de recunoșcătoare amintire să ne adune aici, să fi pornit din inițiativa acelor străjeri ai ordinii publice și siguranței statului, din care Vasile Lascăr voia să facă o a doua magistratură*”. În același cadru, dr. Vasile Papp spunea că Vasile Lascăr a transformat Poliția dintr-o „*organizație de putere a partidelor politice, într-o corporațiune demnă de încredere, înzestrată cu toate atribuțiunile necesare*”²². Iar, chestorul de poliție Ion P. Suci, care i-a fost subordonat pe vremea cât era prefectul Capitalei, îl situa „*printre marii bărbați de stat care au condus Ministerul de Interne, un vizionar și deschizător de drum în istoria acestuia și a instituțiilor care-l compun, în mod deosebit Poliția*”.

5. VASILE LASCĂR – UN MINISTRU CARE MILITA PENTRU DOMNIA LEGII

Vasile Lascăr a fost un parlamentar și un ministru responsabil și conștient de nevoile țării, ca și de rolul său în îndeplinirea atribuțiilor care îi reveneau. Tocmai de aceea, programul său viza nu numai aspectele proprii ministerului, ci și sectoarele de bază ale societății, sens în care, într-un răspuns la o interpelarea parlamentară, cu privire la ceea ce avea în intenție, ca ministru a conchis cu demnitate: „*Vă voi spune numai că am scris în capul programului: Domnia legilor!*”²³ Astfel, s-a preocupat de reorganizarea Ministerului de Interne, începând de la eșalonul superior până la nivelul eșaloanelor inferioare. Totodată, a silit prefectii să lase politica deoparte și să se preocupe de administrația din subordine, cu riscul de a intra în conflict cu proprii colegi de partid, nemijlocit dependenți de interesele personale și ale fiefurilor politice locale. Tocmai de aceea, în data de 29 ianuarie 1903 – deranjat peste măsură de atitudinile obstructioniste ale unora – declara: „*Orice alte reforme am face, oricât de bune și folositoare ar fi ele, ar fi de prisos dacă n-am avea garantată mai întâi ordinea publică și siguranța în interiorul statului (...), cum voiți domniilor voastre să se dezvolte societatea și să se întărească un stat, dacă*

²⁰ Apud Florin Șinca, loc. cit.

²¹ E. Bianu, *Ordinea obștească. Îndreptar profesional în știința polițienească*, București, f.e., 1938, p.62.

²² F. Șinca, *Din istoria Poliției Române. Vol.II. În anul integrării europene*, București, RCR Print, 2007, pp.88-89.

²³ Vasile Lascăr, *Discurs rostit în ședința Camerei de la 4 martie 1898, cu ocazia interpelării făcută de dl. Fleva asupra politicii generale a Guvernului*, Tipografia „Corpului didactic C. Ispășescu & G. Brătănescu, p.12.

nu este mai întâi garantată ordinea publică și siguranța națională (...), când este vorba de ordinea publică și siguranța interioară a statului, deosebirile dintre partidele politice ar trebui să dispară”.

6. VASILE LASCĂR – PĂRINTELE VOTULUI SECRET ÎN ROMÂNIA

„Funcționarii – dezvoltă ministru Vasile Lascăr – în loc de a căuta să se distingă prin serviciile ce aduc ca buni administratori, nu caută decât să se distingă ca buni politicieni, cum să ocrotească pe partizani și să prigonească pe adversari. Preocuparea lor de căpetenie este cum să se alipească mai bine de cutare sau cutare om politic cu influență. Aceasta degradează demnitatea oamenilor și slăbește caracterele”.²⁴

Printre primele măsuri, dintre cele propuse de Vasile Lascăr, în calitate sa de ministru de interne, a fost desființarea poliției comunale, pe care o considera baza agenturii electorale la dispoziția celor aflați la putere, compusă din „oamenii pe cari partidele politice neputând să-i căpătuiască altfel, îi bagă în serviciul poliției”. Preocuparea principală a comisarilor și a agenților de poliție locală fiind „să rupă afișele adversarilor, să se ducă la alegători și să-i amenințe că dacă nu vor vota cu guvernul, le va încheia procese-verbale de contravenție”, în vreme ce măsurile de poliție propriu-zisă „sunt lăsate în plata Domnului”.

Pornind de la asemenea premise, absolut adevărate, „a interzis polițiștilor să facă parte din partidele politice, în condițiile în care mulți dintre ei fuseseră instrumente ale politicienilor vremii, fiind recompensați de ultimii cu diferite favoritisme pentru serviciile aduse”²⁵. În plus, în aceeași generoasă idee, chiar intenționa să interzică dreptul la vot al polițiștilor. Dar, după o judicioasă analiză și, desigur, forțat de împrejurări a fost nevoit să renunțe.

Ministrului Vasile Lascăr i se datorează modificarea legii electorale, prin introducerea unei caracteristici fundamentale a votului, așa cum se întâmpla și în unele dintre statele occidentale avansate, „stabilind votul secret, care dădea astfel libertatea alegătorului”²⁶.

7. VASILE LASCĂR – PERSONALITATE POLITICĂ TRECUTĂ SUB TĂCERE

În perioada 1945-1989, inclusiv – în 45 de ani – în România au fost 9 miniștri de interne (dintre care numai unu de două ori), iar în perioada 1990-2023 – în 33 de ani – au fost 30 de miniștri de interne (nu a fost luat în considerare actualul ministru de interne), situație din care se pot desprinde destule pentru cercetători, experți și istorici, dar mai ales, pentru reprezentanții puterii politice, care trebuie să gestioneze corespunzător „trebile Interne” ale țării.

Oricum, la trap, la galop, în fuga partidelor politice, care s-au perindat la guvernare, destui din pleiada celor 30 au trecut extrem de rapid pe la Ministerul Afacerilor (nu vrem să dezvoltăm în semnificație) Interne ori Ministerul de Interne, ca și când nu s-ar fi întâmplat nimic. Au străbătut în grabă coridoarele înțesate cu tablouri, fără să se întrebe vreodată cine le-au fost precursorii. Și, de urmare, au lăsat în urma lor doar umbra unei personalități șterse, care se va disipa, cu aceeași rapiditate din memoria contemporanilor. Poate, chiar înainte ca altcineva să le agațe și lor poza, în vreun ungher oarecare. Au trecut, fără să lase în urma lor ceva concret și cât de cât avantajos pentru sistemul în fruntea căruia i-au propulsat fiefurile de partid. Fie și așa, în pofida unor grave curențe față de o specialitate aparte, ce impunea deosebite cunoștințe, un înalt profesionalism, o atitudine morală deosebită și un comportament în concordanță cu marile răspunderi, cărora trebuiau să le facă față cu demnitate.

Mai mult sau mai puțin, au staționat cât li s-a permis în fotoliul ministerial și-au promovat clientela și au destabilizat profesionalismul și întreaga organizare, oferind un rău exemplu specialiștilor. Au intrat într-un minister atât de important cu coada ridicată, tânjind după colacii prosperității personale, s-au înconjurat de cei asemenea lor, au agonizat cât s-a putut, după care au ieșit pe aceeași ușă masivă, în majoritate, cu coada între picioare. În ce ne privește, i-am extrage din acea mulțimea anostă doar pe Doru Viorel Ursu, pe Ioan Doru Tărăcilă și pe Gavril Dejeu, pentru care și azi nutrim simțăminte aparte. În rest – vorba proverbului – toți o apă și-un pământ. Nu știu câți dintre aceștia au zis și știu cine a fost Vasile Lascăr și câți dintre ei au comemorat, într-un fel sau altul, amintirea bravului politician. Doar pe timpul lui George Ioan Dănescu, un polițist sadea, cineva a avut ideea atribuirii numelui lui Vasile Lascăr școlii de subofițeri de la Câmpina. Meritoriu, dar insuficient, după cum se va observa.

²⁴ Cristian Grecoiu, *Tîrgu Jiu în vremea primarului Vasile Lascăr (1879-1883)*, loc. cit.

²⁵ Mihaela Stoica, *Vasile Lascăr, omul care a pus bazele poliției române moderne*, articol în *Historia* din 30.07.2020.

²⁶ *Ibidem*.

Păi, cum altfel, din moment ce *Părintelui Poliției Române Moderne*, dintr-un început i se pun în sarcină principală cei doi ani, cât a fost avocat, în detrimentul caracteristicilor de bază. Adică: un reputat parlamentar, un ministru de excepție și un politician de rară excelență.

De urmare, noi considerăm că respectiva inscripție – așa cum este inserată pe site-ul unei instituții cu pretenții în domeniu – are un ușor iz peiorativ, care duce în derizoriu o idee nobilă.

O spunem cu tristețe și cu sinceră compasiune, față de viața și activitatea unui om ilustru.

Rămâne la aprecierea fiecărui polițist în parte și a oricărui cadru activ ori în rezervă – care au ori au avut onoarea să-și slujească țara, în compunerea prestigiosului minister – să priceapă justificarea, potrivit căreia: „Numele avocatului dr. Vasile Lascăr, ca patron spiritual al școlii, a fost ales în semn de recunoaștere a calităților sale, a conduitei morale, a pregătirii profesionale în domeniul dreptului și în cadrul Camerei legiuitoare a statului român, a preocupării sale de a moderniza structurile polițienești și, nu în ultimul rând, ca ministru de interne la începutul sec. XX”. Poate, că o vor face mai bine decât noi, cu argumente pe măsură.

Fără de comentarii îndreptate contra celor care au avut asemenea inițiativă de apreciat. În fond, în simplitatea gândirii, trebuie să recunoaștem că au făcut o faptă bună, una fără de precedent în materie, care oricum ar fi dă un colorit aparte memoriei marelui om politic.

Ținem să le reamintim însă tuturor celor care au lucrat sau încă activează în Ministerul de Interne, câteva dintre elementele care dau o dimensiune de proporții acestei personalități de excepție, care a fost Vasile Lascăr: profesionist în domeniul său, reformator al administrației centrale și locale, modernizator al Poliției Române, slujitor impecabil al Legii, al intereselor Ministerului de Interne și ale personalului din subordine, care întotdeauna s-a afirmat printr-o inteligență superioară, prin competență avansată, printr-o conduită ireproșabilă, prin moralitate și un desăvârșit exemplu personal.

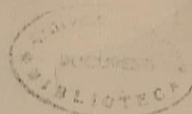
DISCURSURI POLITICE

ADUNATE ȘI ADNOTATE

DE

MARIU THEODORIAN-CARADA

VOLUMUL INTĂIU

37.771/1965

BUCUREȘTI

NOUA TIPOGRAFIE PROFESIONALĂ, DIMITRIE C. IONESCU

9. — STRADA CÂMPINEANU. — 9.

1912